

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119201556
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7119201556.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a členiek senátu JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu : Stavebné bytové družstvo III, so sídlom Furčianska 60, Košice, IČO: 00 222 089, zastúpeného advokátom JUDr. Jozef Sábo PhD., so sídlom Čajakova 5, Košice, proti žalovanej: Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G. X, C., zastúpenej advokátkou JUDr. Iveta Rajtáková, Štúrova 20, Košice, IČO: 35 514 892, o zaplatenie 1.971,85 € s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 27. novembra 2020 č.k. 22Csp/23/2019-240

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalovanej na zaplatenie sumy 1.917,85 € a poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 81,34 € od 11.02.2016 do 29.7.2017, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 81,34 € od 11.03.2016 do 29.7.2017, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 81,34 € od 11.04.2016 do 29.7.2017, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 81,34 € od 11.05.2016 do 29.7.2017, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 81,34 € od 11.06.2016 do 29.7.2017, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 78,50 € od 11.07.2016 do 29.7.2017, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 78,50 € od 11.08.2016 do 29.7.2017, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 78,50 € od 11.09.2016 do 29.7.2017, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 78,50 € od 11.10.2016 do 29.7.2017, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 78,50 € od 11.11.2016 do 29.7.2017, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 78,50 € od 11.12.2016 do 29.7.2017, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 78,50 € od 11.01.2017 do 31.7.2018, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 78,50 € od 11.02.2017 do 31.7.2018, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 78,50 € od 11.03.2017 do 31.7.2018, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 78,50 € od 11.04.2017 do 31.7.2018, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 78,50 € od 11.05.2017 do 31.7.2018, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 78,50 € od 11.06.2017 do 31.7.2018, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 29,65 € od 30.07.2017 do zaplatenia, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 82,72 € od 11.07.2017 do 31.7.2018, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 82,72 € od 11.08.2017 do 31.7.2018, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 82,72 € od 11.09.2017 do 31.7.2018, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 82,72 € od 11.10.2017 do 31.7.2018, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 82,72 € od 11.11.2017 do 31.7.2018, poplatku z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 82,72 € od 11.12.2017 do 31.7.2018, poplatok z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 82,72 € od 11.01.2018 do 31.7.2018, poplatok z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 15,84 € od 01.08.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcom rozsahu nároku žalobcu na poplatok z omeškania vyhovujúci výrok rozsudku mení tak, že žalobu v tejto časti zamieťa.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedeným v záhlaví zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania (I.), uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.971,85 € a poplatok z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania z dlžných súm nájomného a zálohových platieb, špecifikovaných výrokom rozhodnutia (II.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (III.) a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval o záväzku žalovanej na úhradu nájomného a nákladov spojených s užívaním bytu č. 13 na 3. poschodí bytového domu na B. G. č. X v C. v období od 1.1.2016 do 31.12.2017. V konaní mal súd zistené, že v dedičskej veci po poručiiteľke M. Z., pôvodnej nájomníčke bytu a členke družstva, uznesením zo dňa 25.4.2007 v dedičskej veci Okresného súdu Košice I spzn.15C/96/2006, Dnot 39/2006 súd potvrdil nadobudnutie dedičstva v celosti pre dedičku - žalovanú, vrátane členského podielu v bytovom družstve viažúceho sa k družstevnému bytu č. 13 na B. G. č. X v C.. V súlade s výsledkami konania o dedičstve po svojej matke sa žalovaná stala nájomníčkou predmetného bytu a členkou žalobcu SBD III Košice, keď z konania tiež vyplynulo, že za života svojej matky predmetný byt užívala spoločne s ňou a svojou dcérou M. Z.. Súd konštatoval, že podľa § 685, § 696 Občianskeho zákonníka (OZ) k základným povinnostiam nájomcu patrí uhrádzanie nájomného a platieb za plnenia poskytované s užívaním bytu, nájomné sa platí mesačne spolu s úhradami za plnenia spojenými s užívaním bytu, ktoré sa zúčtovávajú po uplynutí určeného obdobia, pričom v prípade družstevných bytov podmienky určenia nájomného, úhrad za plnenia ako aj ich zúčtovania sú upravené v stanovách príslušného bytového družstva. Z článku 4, 10 Stanov SBD III zistil, že nájomca je povinný hradiť nájomné aj úhradu za plnenia vo výške určenej predstavenstvom družstva, keď výška ročnej úhrady nájomného sa určuje zálohovo tak, aby kryla predpokladané náklady a výdavky, spojené so správou a prevádzkou bytu a bytového domu, pričom rozdiel medzi zálohou a skutočnými nákladmi a výdavkami na správu, sa vyrovná po skončení zúčtovacieho obdobia formou vyúčtovania. Každoročnému vyúčtovaniu podliehajú tiež úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu, ku ktorým sa vystavuje zálohový predpis. Užívateľ bytu bol povinný hradiť nájomné i úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu najneskôr do 5. dňa nasledujúceho mesiaca, inak mu vznikla povinnosť zaplatiť poplatok z omeškania podľa § 697 OZ. V prípade vykázania preplatku z vyúčtovania mal žalobca právo započítať svoje splatné pohľadávky voči nároku užívateľa bytu. Z článku 13 Stanov žalobcu súdu vyplynulo, že súčasťou nájomného je aj príspevok do fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu, keď rozdiel medzi zaplatenými zálohovými platbami a skutočnými nákladmi sa vyúčtuje najneskôr do 31.5. nasledujúceho kalendárneho roka vo vzťahu k nájomnému a zálohám, ktoré sa hradia mesačne. Výšku príspevku do fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu, výšku nájomného i zálohovej platby, určuje predseda družstva v súlade s rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Výšku nájomného a zálohových plnení za služby spojené s užívaním bytu, ktoré bola povinná žalovaná platiť v rozhodujúcom období od 1.1.2016 do 31.12.2017 mal súd preukázanú zálohovým predpisom zo dňa 14.5.2015, účinným od 1.7.2015 v hodnote 81,34 € mesačne, zálohovým predpisom zo dňa 5.5.2016, účinným od 1.7.2016 vo výške 78,50 € mesačne a zálohovým predpisom zo dňa 16.5.2017, účinným od 1.7.2017 vo výške 82,72 € mesačne. Zálohové predpisy žalobca vydal ako oprávnená osoba v zhode so Stanovami SBD III a v súlade § 696 OZ. Podpisom žalovanej mal preukázané riadne doručenie zálohového predpisu, ako aj vyúčtovaní vykonaných za obdobie rokov 2016 a 2017. Prevzatie zálohového predpisu na mesačnú platbu nákladov spojených s užívaním bytu vo výške 81,34 €, účinného od 1.7.2015, žalovaná potvrdila podpisom z 21.5.2015, zálohového predpisu na sumu 78,50 € mesačne účinného od 1.7.2016, potvrdila podpisom 16.5.2016, zálohového predpisu na sumu 82,72 € mesačne účinného od 1.7.2017 potvrdila podpisom z 25.5.2017. Z dokazovania súdu vyplynulo, že žalobca v súlade so zákonnou úpravou a stanovami po skončení kalendárneho roka v lehote do 31.5 nasledujúceho roka, vykonal vyúčtovanie úhrad nájomného a platieb súvisiacich z užívaním bytu žalovanej za obdobie roka 2016 dňa 15.5.2017, ktoré žalovaná prevzala 25.5.2017, s výškou nedoplatku 29,65 € a dňa 15.5.2018 za obdobie roka 2017, ktoré doručil žalovanej 27.5.2018 s nedoplatkom 15,84 €. Podľa Stanov SBD III, ako aj poučenia na vyúčtovaní, zistený nedoplatok bola povinná uhradiť do 60 dní od doručenia vyúčtovanie, následne žalovanej vznikla povinnosť na úhradu poplatku z omeškania. V konaní bolo nesporné, že žalovaná v rozhodnom období predmetný byt užívala a neuhradila žiadne platby spojené s užívaním bytu.

3. K obrane žalovanej, ktorá namietala, že až do roku 2018 jej žalobca riadne nedoručil zálohový predpis, ani ročné vyúčtovanie, lebo, aj keď tieto prevzala, boli adresované na meno jej matky M. Z., teda nebola v právnom zmysle adresátom žalobcom žiadanej platby, súd vychádzal z právoplatného vyriešenia tejto predbežnej otázky v konaní Okresného súdu Košice I sp.zn. 16C/218/2010 rozsudkom zo dňa 28.5.2007 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.1.2020 sp.zn. 6Co/226/2019-216, vedeného medzi totožnými stranami sporu o zaplatenie nedoplatkov za čas december 2009 až december 2015. V zmienenom konaní súdy právoplatne rozhodli, že len nesprávne uvedenie adresáta na zálohovom predpise, či na vyúčtovaní, nezbavuje žalovanú povinnosti na platenie nájomného a úhrad spojených s užívaním bytu. Súd rovnako v prebiehajúcom konaní konštatoval, že samotné nesprávne uvedenie adresáta - alebo jej matky žalovanej, nemá za následok, že žalovanej nevznikla povinnosť súvisiaca s existenciou nájomného vzťahu. Nebolo pochyb, že bola nájomníčkou bytu č. 13 na B. G. č. X, zálohový predpis a vyúčtovanie boli vystavené pre tento byt, nebolo sporné, že vstúpila do práv svojej predchodkyne, a teda aj do jej povinnosti na úhradu platieb spojených s užívaním bytu, pričom žalovanej boli riadne doručené zálohové predpisy a vyúčtovania, čo potvrdila svojim podpisom. Výška takto určenej zálohy bola preto pre žalovanú v zmysle stanov žalobcu záväzná. Majúc za nepochybne preukázanú sumu nájomného i zálohových platieb, ktorú bola povinná žalovaná v rozhodujúcom období uhrádzať, zaviazal ju na peňažné plnenie v zhode s návrhom žalobcu, spolu s poplatkom z omeškania. Nárok na plnenie príslušenstva pohľadávky vyplýval zo Stanov SBD III a ustanovenia § 697 OZ v spojení s § 4 nar. vl. č. 87/95 Z.z., podľa ktorých bol žalovaná povinná v prípade omeškania s úhradou nájomného, úhrad za plnenia spojených s užívaním bytu a vyúčtovania zaplatiť poplatok z omeškania 0,5 promile z dlžnej sumy denne. Zohľadňujúc lehotu splatnosti nájomného a zálohových platieb upravených zákonom a stanovami žalobcu konštatoval, že žalovaná bola povinná uhrádzať tieto platby najneskôr do 5. dňa nasledujúceho mesiaca, preto je po uplynutí 5 dní od lehoty splatnosti, teda od 11. dňa nasledujúceho mesiaca povinná na úhradu poplatku z omeškania. Pri určení počiatku omeškania s úhradou nedoplatku z vyúčtovania za obdobie roka 2016 vo výške 29,65 € a nedoplatku z vyúčtovania za obdobie roka 2017 vo výške 15,84 €, vzal do úvahy lehotu splatnosti upravenú stanovami a vyúčtovaním 60 dní od doručenia konštatujúc, že po uplynutí 5 dní odo dňa splatnosti, vzniklo žalobcovi právo na príslušenstvo pohľadávky, preto nárok na príslušenstvo pohľadávky z vyúčtovania za rok 2016 priznal od 30.7.2017 a za rok 2017 od 1.8.2018, v prevyšujúcej časti príslušenstva žalobu zamietol.

4. Zamietnutie návrhu žalovanej na prerušenie konania odôvodnil tým, že pokiaľ žiadala konanie prerušiť do právoplatného skončenia sporu vo veci Okresného súdu Košice I sp.zn. 16C/218/2010, v ktorom bola uplatnená zhodná procesná obrana žalovanej o absencii doručenia zálohových predpisov a vyúčtovaní pre nesprávne označenie adresáta, dôvody pre prerušenie konania zanikli, nakoľko uvedené konanie bolo v spornej otázke právoplatne ukončené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.1.2020 č.k. 6Co/226/2019-216.

5. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil plným procesným úspechom žalovaného, ktorému v súlade s § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov proti žalovanej v rozsahu 100%.

6. Proti vyhovujúcemu výroku rozsudku a výroku o náhrade trov konania podala odvolanie žalovaná uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f/) a jeho rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná jej právo na náhradu trov konania.

7. Odvolateľka namietala, že pokiaľ súd vyhodnotil nárok žalovaného na nájomné, zistené zo zálohových predpisov ako splatný nárok, nemožno s týmto záverom súhlasiť, pretože žalobca ani ku dňu vyhlásenia rozhodnutia nedoručil žalovanej žiadnu listinu, ktorou by predpísal žalovanej nájom na výšku zálohových platieb, nakoľko tieto doručoval adresátovi M. Z., teda matke žalovanej, nie žalovanej. Nepovažovala preto za správne, ak súd nehodnotil túto skutočnosť ako významnú, ale za podstatné považoval to, že zálohové predpisy sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej. Pritom v zmysle stanov žalobcu, žalovaná mala plniť vo výške vyčíslennej v zálohových predpisoch, a len také sú pre ňu záväzné. Dôvodil, že vzhľadom na existujúcu situáciu, je opodstatnené vo veci aplikovať § 522 Občianskeho zákonníka o omeškaní veriteľa, ktoré ustanovenie je svojou povahou najbližšie posudzovanej veci. Pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovanej mala vzniknúť povinnosť na úhradu platieb zo zálohového predpisu, do vyhlásenia rozhodnutia žiaden taký predpis nevyhotovoval a neadresoval žalovanej, nemohla preto nastať u žalovanej splatnosť uplatneného nároku. Žalovanej nemohla vzniknúť povinnosť na úhradu

platieb nájomného skôr, než žalobca zálohovým prepisom takúto výšku platieb žalovanej určil. Na meno žalovanej boli doručené zálohové predpisy, účinné od 1.7.2015, 1.7.2016, 1.7.2017 až v apríli 2018, preto nie možné prihladať ani na nedoplatok z vyúčtovania za rok 2016, ktorý bol ako jednostranný právny úkon adresovaný M. Z.. Žalovaná považovala za zásadné, že listiny, na základe ktorých žalobca v konaní uplatnil svoj nárok, neboli vystavené na jej meno, ale adresované M. Z..

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý odkázal na vyriešenie spornej otázky o povinnosti žalovanej na platenie nájomného a nákladov na služby spojené s užívaním bytu bez ohľadu na okolnosť, že ako adresátka bola na listinách prevzatých žalovanou označená jej matka. Zdôraznil, rozdiel medzi chybou v písaní, počítaní a určitosťou právneho úkonu, keď bolo zrejmé, že právny úkon sa týka užívateľa bytu č. 13 na B. G. č. X v C.. Právna predchodkyňa žalovanej M. Z., ktorej meno bolo uvedené na zálohových predpisoch, bola v čase doručovania právneho úkonu po smrti, ktorá skutočnosť bola žalovanej, ako jej právnej nástupkyňi a dcére známa. Neexistuje iný právny subjekt okrem žalovanej, s ktorým by bolo možné zameniť totožnosť osoby, ktorej bol právny úkon určený. Zdôraznil zásadu výkladu právnych noriem v súlade s ich zmyslom a účelom, nie formalistickým postupom, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti. Zastával názor, že išlo o adresné prejavy vôle týkajúce sa užívateľa bytu teda žalovanej. Konanie žalovanej, ktorá aj napriek preukázateľnému užívaniu družstevného bytu platby za bývanie neuhrádzala, hodnotil ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Navrhoval rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

9. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní podané neboli.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, len čo do doby trvania omeškania s úhradou mesačných platieb spojených s užívaním bytu, v ostatnom rozsahu bol rozsudok ako vecne správne potvrdený v súlade s § 387 ods. 1 CSP. V časti príslušenstva pohľadávky, v ktorej časti neboli splnené podmienky pre zrušenie ani potvrdenie rozhodnutia, bol rozsudok podľa § 388 CSP zmenený tak, ako vyplýva z enuncciátu tohto rozsudku.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 24.3.2022 v pojednávacej miestnosti č. 202/II.posch., miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 3 CSP.

12. Predmetom odvolacieho prieskumu nebolo zamietnutie návrhu žalovanej na prerušenie konania, ani zamietavý výrok rozsudku, ktoré výroky neboli napadnuté opravným prostriedkom a nadobudli právoplatnosť.

13. Súd viazaný dôvodmi a rozsahom odvolacích námietok žalovanej, preskúmal správnosť záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k povinnosti žalovanej na plnenie nájomného a nákladov na plnenie súvisiacich s užívaním bytu vo väzbe na obranu žalovanej o neadresnom právnom úkone.

14. V konaní nie je sporné, že žalovaná v rozhodnom období 1.1.2016 až 31.12.2017, bola nájomníčkou bytu č. 13 na 3. poschodí bytového domu na B. G. č. X v C. v súlade so zásadami prechodu nájmu bytu podľa § 706 ods. 3, v zmysle ktorého, ak zomrie nájomca družstevného bytu a nejde o byt v spoločnom nájme manželov, prechádza smrťou nájomcu jeho členstvo v družstve a nájom bytu na dediča, ktorému pripadol členský podiel. Na základe rozhodnutia o dedičstve uznesením Okresného súdu Košice I sp.zn.15D/26/2006, Dnot/39/2006 zo dňa 25.4.2007, právoplatným 22.9.2007, sa žalobkyňa stala výlučnou dedičkou poručiťky a pôvodnej nájomníčky sporného bytu M. Z., keď titulom dedičstva nadobudla aj členský podiel v SBD III Košice, vzťahujúci sa k družstevnému bytu č. 13 na B. G. č. X v C.. Podľa § 671 ods. 1 OZ v spojení s § 685, § 686 OZ povinnosťou žalovanej ako nájomníčky bytu bolo uhrádzať nájomné a úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu v rozsahu, ako ich výška vyplývala zo stanov bytového družstva - žalobcu (§696 OZ). Povinnosť na platenie nájomného a uhrádzanie plnení poskytovaných s užívaním bytu, teda nie je viazaná na osobitné upomínanie žalovanej, ale ide o zákonnú povinnosť žalovanej, o rozsahu a podmienkach splatnosti ktorej mala žalovaná preukázateľnú vedomosť. Žalovaná nespochybňovala riadne doručenie zálohového predpisu a vyúčtovaní, ani okolnosť, ktorá je zrejmalá z predmetných listín, že tento mesačný zálohový predpis sa

vzťahoval na ňou užívaný byt č. 13 na B. G. č. X v C.. Nebolo tak žiadnych pochybností o tom, aký záväzok sa spája s nájmom bytu a objektívne sa mohol vzťahovať iba na osobu žalovanej, ktorá bola jedinou nájomníčkou bytu, ktorú zároveň zaväzovali aj Stanovy SBD III. Súčasne je potrebné upriamiť pozornosť žalovanej na skutočnosť, že táto v konaní sporná otázka bola záväzným spôsobom vyriešená vo veci Okresného súdu Košice I sp.zn. 16C/218/2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach vo veci sp.zn. 6Co/226/2019. Aj keď išlo o riešenie predbežnej otázky, nie je prípustné v zmysle zásady ne bis in idem (nie dvakrát o tej istej veci) vyjadrenej v § 230 CSP, aby predbežná otázka bola vyhodnotená medzi totožnými stranami sporu inak, v nadväzujúcom konaní, založenom na zhodných skutkových okolnostiach. Je v rozpore so zásadami právneho štátu, ak by otázka významná pre rozhodnutie vo veci samej, vychádzajúca zo zhodných skutkových okolností medzi totožnými stranami, mohla byť hodnotená odlišným spôsobom (pozri R 110/03 NS SR sp.zn. 3Cdo/42/2006). Nie je pritom významné, ako bolo v predošlom prípade po právnej stránke rozhodnuté, či ako bol posúdený skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania a táto prekážka je daná aj v prípade, ak bol určitý skutkový stav vyhodnotený nesprávne alebo neúplne (R 15/2010). Posúdenie predbežnej otázky sa neodráža vo výroku súdneho rozhodnutia, čo však neznamená možnosť zvrátenia, odchýlenia a zmeny jej právneho vyhodnotenia, založeného na zhodných skutkových okolnostiach a totožnom skutkovom deji, ako je to aj v uvedenom prípade. Zhodnosť skutkových okolností je daný totožnosťou skutočností, na ktorých žalovaná uplatňovala svoju obranu v konaní vo veci Okresného súdu Košice I sp.zn. 16C/218/2010 a ktoré boli podstatou jej obrany aj v tomto konaní na súde prvej inštancie, ako aj v podanom odvolaní. Pre vznik povinnosti žalovanej na úhradu nájomného a platieb spojených s užívaním bytu, nebolo podstatné označenie adresáta na písomnostiach, ale preukázateľné oboznámenie žalovanej s výškou nájomného a výškou platieb za služby spojené s užívaním bytu, ktoré boli viazané k bytu č. 13 na B. G. č. X v C., ktorého bola nájomcom, a vo vzťahu ku ktorému jej patril aj členský podiel v bytovom družstve. Omeškanie žalovanej sa preto spája s existenciou jej nájomného vzťahu a preukázanej vedomosti o výške záväzku spojeného s nájomným vzťahom k bytu a čase jeho splatnosti. Nie sú tak dôvodné námietky žalovanej, aby úkon žalobcu obsahujúci nesprávne označenie nájomcu, mal za následok neexistenciu povinnosti žalovanej na plnenie nájomného a zálohových platieb, spojených s užívaním bytu.

15. Pokiaľ aj súd vychádzal z nesporných skutočností vyplývajúcich zo Stanov SBD III, podľa ktorých výška ročnej úhrady nájomného sa určuje zálohovo tak, aby kryla predpokladané náklady a výdavky spojené so správou a prevádzkou bytu, ktoré tiež podlieha zúčtovaniu po skončení zúčtovacieho obdobia, a toto je povinné družstvo vykonať najneskôr do 31.5. nasledujúceho kalendárneho roka (Článok 4, Článok 30 Stanov), nevzal do úvahy, že povinnosť žalovanej na platenie takto zálohovým predpisom určených platieb, existovala len do času zúčtovania platieb, teda do času vzniku povinnosti žalovanej na úhradu nedoplatku vyplývajúceho z vyúčtovania. V prípade platieb za užívanie bytu za obdobie roku 2016 tak bola povinná na úhradu poplatku z omeškania z mesačných úhrad za užívanie bytu najdlhšie do 29.7.2017 (splatnosť vyúčtovania za rok 2016) a v prípade platieb spojených s užívaním bytu a nájomného za obdobie roka 2017, najdlhšie do 31.7.2017 (splatnosť vyúčtovania za rok 2017). Po uvedenom období je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi len nedoplatok vyplývajúci z vyúčtovania nájomného a nákladov na služby spojené s užívaním bytu (sumu 29,65 € za rok 2016, sumu 15,84 € za rok 2017) spolu s príslušenstvom pohľadávky súvisiacim s omeškaním so splnením záväzku nájomcu. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v časti zmenil tak, že obmedzil povinnosť žalovanej na platenie príslušenstva pohľadávky do času splatnosti jej záväzku na úhradu nedoplatku z vyúčtovania a v prevyšujúcom rozsahu príslušenstva žalobu zamietol.

16. Pretože odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, rozhodol o náhrade trov celého konania v súlade s § 396 ods. 2 CSP. Žalobca bol v konaní úspešnou sporovou stranou (neúspech sa týka len nepatrné časti príslušenstva), z ktorých dôvodov mu patrí nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu v súlade s § 255 ods. 1 CSP.

17. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).